

РЕШЕНИЕ

№ 4890

гр. София, 18.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 23.06.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Добромир Андреев

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Теодора Милева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **4651** по описа за **2023** година докладвано от съдия Теодора Милева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на началник сектор в ОПП-СДВР срещу Решение № 1056/02.03.2023 г. по НАХД № 15348/2022 г. на СРС, НО, 109 състав. С оспореното решение е отменено Наказателно постановление № 22-4332-009302/25.05.2022 г., издадено от началник сектор в ОПП-СДВР, с което на К. З. Г. е наложена глоба в размер на 100 лв. на основание чл. 177, ал. 1, т. 2 от ЗДвП за нарушение на чл. 162, ал. 1 от ЗДвП.

В касационната жалба е посочено, че решението на СРС е незаконосъобразно и постановено в нарушение на процесуалните правила. Моли се то да бъде отменено. Претендира се юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание касаторът не се явява и не се представлява.

Ответникът – К. З. Г. – в съдебно заседание не се явява и не се представлява.

Представителят на Софийска градска прокуратура прокурор Ю. счита касационната жалба за неоснователна.

Административен съд София – град, I касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, приложим по силата на чл. 63в от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол. Разгледана по същество е неоснователна.

Въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства Софийският районен съд е установил, че на 18.04.2022г., около 20:52ч., К. Г. е управлявала лек автомобил марка „Пежо“, модел „207“, с рег. [рег.номер на МПС] , движейки се по [улица], с посока на движение от [населено място] към [населено място]. Водачът бил спрял от полицейски служители на КПП-В.. Г. представила СУ МПС с номер GROZD851169KZ9RT 05, като при проверката с РСОД и справка ОДЧ-99 свидетелят С. направил извод, че жалбоподателката управлява автомобила с чуждестранно СУМПС, издадено от Великобритания, което не е издадено от държава - членка на Европейския съюз или от Конфедерация Швейцария, в срок от три месеца от влизането и в страната.

За констатираното нарушение бил съставен АУАН с номер 604355 от 18.04.2022 г.

Въз основа на АУАН било издадено Наказателно постановление № 22-4332-009302/25.05.2022 г.

За да отмени наказателното постановление, районният съд е приел, че при издаването му е допуснато съществено процесуално нарушение, което представлява абсолютно основание за неговата отмяна.

Решението на СРС е валидно, допустимо и правилно.

Според разпоредбата на чл. 162, ал. 1 от ЗДвП българските граждани могат да управляват моторни превозни средства на територията на Република България с чуждестранно национално свидетелство, когато то не е издадено от държава - членка на Европейския съюз, или от друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или от Конфедерация Швейцария в срок до 3 месеца от датата на влизането им в страната. В административнонаказателното производство, както и в производството пред СРС не са събрани данни кога Г. е влязла в страната за преценка на срока от 3 месеца от датата на влизането ѝ в страната по чл. 162, ал. 1 от ЗДвП. В тежест на административнонаказващия орган е да установи, че е осъществен съставът на описаното в АУАН и НП нарушение и че са били налице предпоставките за ангажиране на административнонаказателната отговорност на наказаното лице. При липсата на доказателства относно срока на пребиваване на лицето в Република България, не е доказано извършването на посоченото нарушение, съответно неправилно лицето е било санкционирано с издаденото НП. НП не отговаря на изискванията на чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, тъй като не съдържа пълно описание на обстоятелствата, при които е извършено нарушението, поради което правилно СРС е отменил същото като незаконосъобразно. Така мотивиран, Административен съд София-град, I касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1056/02.03.2023 г. по НАХД № 15348/2022 г. на СРС, НО, 109 състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.